

Els cognoms catalans van de baixa a la gran banca

La fusió del Santander i el Central Hispano ha relegat encara un xic més els cognoms catalans en els òrgans de direcció de la gran banca. Avui els catalans només tenen un paper destacat al Popular.

Lluís Valls Taberner, copresident amb el seu germà Xavier del Banc Popular. En el consell d'aquesta entitat hi seuen encara noms com els de Casimir Molins, Rafael Termes, Albert Parera o Enric Pérez Sala.

Si la primera gran víctima de la fusió entre el Santander i el Central Hispano ha estat Ana Patricia Botín, hi ha altres persones que també han sentit el terratrèmol. Si no que ho preguntin a l'empresari Joaquim Folch-Rusiñol Corachan. La seva sortida del consell d'administració del Banc Santander, el dia 3 de febrer, ha passat molt més desapercebuda que no l'aparatosca caiguda de la filla d'Emilio Botín.

Tot i això, no deixa de ser una renúncia rellevant atès que Folch-Rusiñol tenia un 0,52% del Santander el novembre passat. La porció pot semblar petita però s'ha valorat en uns 17.000 milions de pessetes. Sense grans ostentacions, amb la discreció que solen cultivar alguns membres de famílies riques, Folch-Rusi-

nol, president d'Indústries Titan, feia anys que ocupava un lloc al costat dels Botín.

No cal dir que no és el mateix ocupar un lloc en el poderós santedrú del banc de la flama que participar en les reunions d'un anomenat consell regional del nou BSCH a Catalunya. És precisament en aquest òrgan on s'han de conformar a ser presents una bona colla de noms il·lustres del món empresarial català. Presideix Josep Vila Marsans i en són membres Carles Colomer Casellas, d'Henry Colomer; Albert Costafreda, conseller delegat de Panrico; Miquel Romeu, conseller delegat de Ciments Uniland; els representants de Cobega-Coca-Cola, Pronovias, Cotorisa, Sati o fins i tot Josep Ferrer, el veterà president de Freixenet.

Es un cercle que manté el seu caràcter consultiu, just el contrari del que va passar amb un organisme semblant de Banesto que Alfred Sáenz va suprimir quan va entrar a sanejar l'entitat. Justament Sáenz va ser durant força anys la personalitat destacada del BBV a Catalunya, quan va presidir Banca Catalana.

Ara, per trobar nexes del BBV, presidit per Emilio Ybarra, amb l'empresariat català també cal recórrer al consell de la seva filial dirigida per Pere Fontana. Hi ha detalls, com la participació del desaparegut Carles Ferrer Salat com a conseller, que poden sorprendre. Però potser encara podria haver sobtat més la presència de Pere Ferrer Noguer, atès que el seu pare surt a les fotografies del gran rival, el BSCH. En

qualsevol cas, aquesta "picardia" és una mostra de l'instint empresarial de la família cavista.

Però, potser per trobar una veritable llista de cognoms catalans en el consell d'administració d'un gran banc cal acostar-se al Popular dels germans Valls Taberner. I, naturalment, començar per ells mateixos. Xavier i Lluís Valls presideixen la que des de fa anys és una de les peces més cobejades del panorama financer espanyol i, fins ara, han mantingut la nau en un camí d'independència i rendibilitat. Però, en el consell del Popular, el cognom dels presidents encara es repeteix una tercera vegada, en la persona de Pere Valls, vinculat a l'entitat des de 1944.

A més, el petit entre els grans de la banca espanyola té entre els seus principals accionistes Casimir Molins. Empresari del sector del ciment, la seva experiència en el món de la banca ve de temps enrere, ja que havia presidit el Banc Atlàntic.

Rafael Termes, que va ser president de l'Associació Espanyola de Banca fins al 1990, és una altra de les persones amb accent català del Popular. Albert Parera, que ha desenvolupat la seva activitat empresarial en societats com Perfumeria Parera, o Enric Pérez Sala, del sector immobiliari, també són consellers del banc.

Segurament, la connexió catalana de la gran banca no es queda aquí i possiblement hi ha altres noms que prefereixen mantenir-se a l'ombra. Ja se sap, en banca, la discreció és virtut.

Miquel Ramon